

den finansielle Stilling, Landet er i, kan man sige saa og saa meget om Aaret til Forsvaret, saa og saa mange Millioner, og dette giver man til Sagkundskaben. Lad den saa indrette sig, som den bedst kan, lad den give os Besked om, hvad den vil gøre, men i og for sig blander Rigsdagen sig ikke i disse Millioners Anvendelse, naar den holder sig indenfor en almindelig fornuftig Grænse. Jeg mener, at man ikke kunde tænke sig noget saadant som, at Sagkundskaben kunde finde paa at befæste et fjerntliggende Punkt som Island, naar man skulde tænke paa at forsvare Danmark. Men indenfor en rimelig, fornuftig Begrænsning kunde man tænke sig, at et saadant Princip en Gang var slaaet fast herhjemme. Men enten det nu er rigtigt eller galt, saa har det ikke været Tilfældet. Det helt omvendte har været Tilfældet. Man har forlangt de sagkyndiges Mening om militære Anliggender og militære Foranstaltninger, og naar man har faaet den, er man kommen med disse Anskuelser til Rigsdagen, og saa har denne slettet 1 Million eller slettet et Fort, skåaret en Taa og klippet en Hæl, men altid forbeholdt sig sin Mening om, baade hvad der skulde gøres, og for hvilken Pris det skulde gøres. Det er det Princip, man har brugt her i Landet med Hensyn til militære Foranstaltninger. Det kan være galt eller rigtigt. Jeg antager, at den ærede Ordfører mener, det er galt, men saa vil han staa mod alt, hvad der i mange Aar har været Skik her i Landet, ogsaa overfor en Modstand, som koncentrerer sig hos den højtærede Forsvarsminister, som ogsaa mener, at han ikke kan modtage et Forslag som dette, hvor det ikke samtidig med, at der bevilges et Fort, bestemt præciseres, hvor det skal ligge. Denne ganske almindelige Bemærkning vil jeg gerne have Lov til at gøre til den ærede Ordfører, som i Virkeligheden i det, han sagde, var noget højere oppe, end vi pleje at være under vore Forhandlinger her i Tinget. Han brugte meget stærke Ord; men det skal jeg ingenlunde bebrejde ham, naar hans Overbevisning er denne, saa er det naturligt, at han bruger dem. Om han just derved opnaar det, som han vilde, er jo efter den højtærede Forsvarsministers Ytringer nu mere end usikkert, ja tværtimod, den højtærede Forsvarsminister har jo nu ganske afvist Sagen. Jeg tror nemlig, at det nu stiller sig saaledes, at hverken fra Regeringspartiet eller fra Socialdemokraterne eller fra det radikale Venstre — de 2 Mindretal

nævner jeg sidst her, for fra Højres Side er der jo Tilslutning — vil den højtærede Minister her kunne faa en saadan anbefaling for en Flytning af Fortet, som han ønsker. Men jeg har rigtignok heller ikke egentlig forstaaet den højtærede Forsvarsminister, som om dette skulde være en Skuffelse for ham. Tværtimod, jeg har mere det Indtryk, at den højtærede Forsvarsminister søger at dække sig under denne manglende Tilslutning i de to Ting. Jeg har ikke det Indtryk, at den højtærede Forsvarsminister selv vil tage Ansvaret i denne Sag; og det forklarer vel ogsaa, hvorfor han overhovedet ikke har stillet noget Forslag derom. Men han ønsker at sige, at det er de oppositionelle Partier, de Radikale og Socialdemokraterne, der paa en Gang forhindre det borgerlige Synspunkt, som er hans, og det militære Synspunkt, som er den ærede Ordførers (Rambusch) i denne Sag. Hertil vil jeg nu sige, at jeg tror, at Ministeren tager ganske fejl heri; hans eget Parti giver ham i Sandhed ikke større Tilslutning end de oppositionelle Partier. Han vil, tror jeg, ikke kunne finde nogen Tilslutning, neppe her i Tinget, og utvivlsomt ikke i det andet Ting, selv om han kun vilde betone det borgerlige Synspunkt, saaledes som han har gjort her i Dag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rambusch): Hvor mistrøstig end den Debat har været, som er fulgt efter mine Udtalelser, har den dog i een Henseende været nogenlunde tilfredsstillende, idet der ikke er nogen, der har rettet blot saa meget som Skygge af Modbevis imod Værdien af selve Forslaget. Alt, eller saa godt som alt, hvad Indvendingerne ere gaaede ud paa, har været, hvad jeg allerede i mine første Udtalelser betegnede som det, der laa udenfor den egentlige Kærne.

Naar først det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) fordybede sig i, hvorledes Fortets Beliggenhed var bleven slaaet fast, saa skal jeg bl. a. holde mig til det Udtryk „omtrent ved Kapellet“. Hvor langt spænder dette „omtrent“? En saadan omtrentlig Angivelse i de foreløbige Projekteringer plejer altid at give fuld Ret til at foretage de mindre Flytninger, som de senere og nøjagtigere Undersøgelser maatte vise Nødvendigheden af. Det ærede Medlem talte en Del om, hvilken Betydning det havde, at Fortet laa skjult. Men naar nu de Mænd, der skulle betjene Skytset, erklære, at de ikke